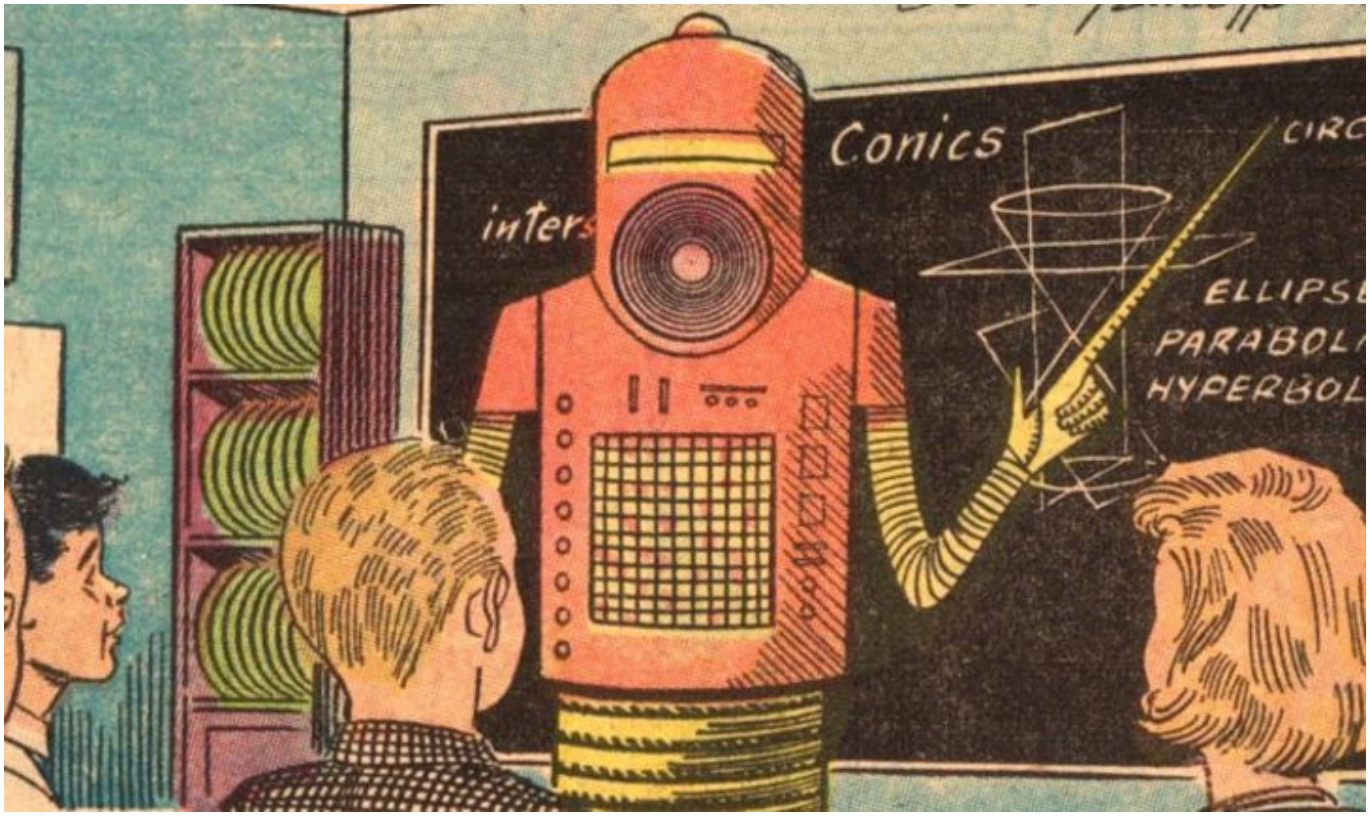

Ενωτικό Αγωνιστικό Ψηφοδέλτιο – Θρανίο στο παράθυρο

Μέσα σε ένα χρόνο τα δείγματα γραφής της κυβέρνησης είναι ουκ ολίγα. Μόνο για το τελευταίο χρονικό διάστημα έχουμε και λέμε: νόμος για την απαγόρευση των διαδηλώσεων, παχυλή χρηματοδότηση καναλαρχών και κλινικαρχών, νόμος που στρέφεται κατά του περιβάλλοντος, νόμος για την παιδεία που πάει το σχολείο χρόνια πίσω και βεβαίως αστυνομική «περιποίηση» όσων αντιστέκονται στη βαρβαρότητα. Το τελευταίο «κατόρθωμα» αφορά τα ιδιωτικά σχολεία.

ΝΟΜΟΣ ΚΑΤ’ ΕΝΤΟΛΗ (ΠΟΙΩΝ ΑΡΑΓΕ;)

Τα ιδιωτικά σχολεία δεν υπήρξαν ποτέ εργασιακός παράδεισος για τους εκπαιδευτικούς. Μισθολογικές παρανομίες, απολύσεις, εντατικοποίηση, αυθαιρεσίες στα σχολικά προγράμματα και στη λειτουργία των σχολείων και πολλά ακόμη ήταν πάντα στην ημερήσια διάταξη. Η μέχρι τώρα ισχύουσα νομοθεσία με τη στοιχειώδη προστασία του εκπαιδευτικού, παύει να υπάρχει. Η κυβέρνηση παρουσιάζει ένα σχέδιο νόμου που έχει το θράσος να

υποστηρίζει πως βελτιώνει τη θέση του ιδιωτικού εκπαιδευτικού. Κατ' αρχάς πρέπει να πούμε πως δεν υπάρχουν γενικά και αόριστα νομοθέτες και νομοθετήματα. Υπάρχουν κόμματα που εξυπηρετούν συμφέροντα και βρίσκονται σε ευθεία συνεννόηση με τις κυβερνήσεις. Ο σύνδεσμος ιδιοκτητών σχολείων εδώ και χρόνια έβαλλε λυσσωδώς κατά της ισχύουσας νομοθεσίας. Αν τώρα αυτό γεγονός το συνδυάσουμε με τις αποκαλύψεις του Τύπου σύμφωνα με τις οποίες υπάρχουν ιδιοκτήτες σχολείων που χρηματοδότησαν το κυβερνόν κόμμα, τότε το συμπέρασμα προκύπτει αβίαστα: το σχέδιο νόμου για τα ιδιωτικά σχολεία παρουσιάστηκε κατόπιν παραγγελίας των σχολαρχών. Καθαρές κουβέντες για να μην κοροϊδευόμαστε.
https://www.efsyn.gr/ellada/ekpaideysi/251326_idiotika-sholeia-hrimatodotes-tis-neas-dimokratias

Ας αποκωδικοποιήσουμε, λοιπόν, τη ρητορική της κυβέρνησης με βάση την οποία δημιουργείται κάτι σαν παράδεισος στα ιδιωτικά σχολεία. Να, λοιπόν, ποιος είναι ο παράδεισος:

ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

• Ως προς τηνοργάνωση και λειτουργία σχολικής μονάδας, με το Σχέδιο Νόμου, εισάγονται ανάμεσα σε άλλα: η ευελιξία στη διαμόρφωση διευρυμένου ωρολογίου προγράμματος (επιπλέον του υποχρεωτικού ΥΠΑΙΘ) και ευελιξία στην προσθήκη εκπαιδευτικών και άλλων δραστηριοτήτων στις δράσεις εκτός ωρών και ημερών λειτουργίας των σχολείων. Τι σημαίνει αυτό; Όποτε ακούμε την εύηχη λέξη «ευελιξία» ας είμαστε υποψιασμένοι. Όλες οι μεθοδεύσεις που μας πάνε πίσω επενδύονται με λεκτικές φιοριτούρες. Ας προσθέσουμε, λοιπόν, μπροστά από τη λέξη ευελιξία άλλη μία και τότε θα έχουμε την «εργασιακή ευελιξία» κι έτσι θα φανερωθεί όλη η υποκρισία. Και εργασιακή ευελιξία μπορεί να σημαίνει και σημαίνει: ελαστικά ωράρια, απλήρωτες πρόσθετες ώρες, απολύσεις κατά το δοκούν και μερικά ακόμη που θα τα παραθέσουμε στη συνέχεια.
• Δίνεται η δυνατότητα στα ιδιωτικά σχολεία να λειτουργήσουν κάθε είδους παράπλευρη εκπαιδευτική δραστηριότητα π.χ. φροντιστήρια Μ.Ε., φροντιστήρια Ξένων Γλωσσών, ίσως ακόμη και δραστηριότητες που σχετίζονται με χορό, μουσική, ζωγραφική κ.λπ.. Έτσι θα ολοκληρωθεί η μορφή του σχολείου super market, θα χτυπηθούν τα μικρά και μεσαία φροντιστήρια της γειτονιάς φέρνοντας κι άλλη συγκέντρωση πλούτου στους σχολάρχες, ενώ εγείρονται σοβαρά ερωτηματικά στην περίπτωση που ο ίδιος καθηγητής θα εργάζεται τόσο στην «κανονική» δομή του σχολείου όσο και στη φροντιστηριακή. Την όποια εκπαιδευτική δραστηριότητα 'έξω από το ωράριο διδασκαλίας ο ιδιοκτήτης δεν θα είναι υποχρεωμένος να τη δηλώσει, κάτι που σημαίνει ότι εργασιακά θα γίνεται ένα πλήθος παρανομιών εις βάρος

του εκπαιδευτικού, βεβαίως. Επιπλέον, ο ενιαίος χαρακτήρας της εκπαίδευσης καταργείται πλήρως δημιουργώντας νέα κοινωνικά χάσματα.
• Ο εργοδότης θα μπορεί να υποχρεώνει τον εκπαιδευτικό σε μείωση του ωραρίου του. Αυτό, βεβαίως, θα γίνεται υπό την απειλή της απόλυσής του. Η αναγκαστική μείωση του ωραρίου μπορεί να μεταφέρει ώρες από τον παλιό «κοστοβόρο» στον νεότερο εκπαιδευτικό, ενώ η απειλή απόλυσης δημιουργεί ένα κλίμα τρομοκρατίας.
• Εισάγονται οι ελεύθερες απολύσεις στα σχολεία, πάγιο αίτημα και διακαής πόθος των ιδιοκτητών. Από εδώ και στο εξής οι εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών υπάγονται στο Υπουργείο Εργασίας ενώ σύμφωνα με την υπουργό, υπεύθυνος μηχανισμός θα είναι η Επιθεώρηση Εργασίας, Όλη αυτή η εξέλιξη γεννά εύλογα ερωτήματα σχετικά με τη διατήρηση ή κατάργηση των διοριστήριων. Αν πλέον η απειλή της απόλυσης επικρέμεται πάνω από το κεφάλι του εκπαιδευτικού, τότε ο εκπαιδευτικός γίνεται ευάλωτος απέναντι σε κάθε παρανομία και επιθυμία του ιδιοκτήτη.
• Το Σχέδιο Νόμου ορίζει επίσης και την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, του εκπαιδευτικού έργου και εκπαιδευτικών (κατ' αναλογία κριτηρίων δημόσιου σχολείου). Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού επιδιώκεται εδώ και χρόνια από τις εκάστοτε κυβερνήσεις κι έχει μείνει στα χαρτιά λόγω των αγώνων των συναδέλφων εκπαιδευτικών του δημόσιου σχολείου. Η αξιολόγηση δεν είναι ούτε ουδέτερη ούτε αθώα. Δημιουργεί ένα ασφυκτικό εργασιακό πλαίσιο που μετατρέπει το σχολείο μία ζούγκλα. Οι Άγγλοι εκπαιδευτικοί γνωρίζουν πολύ καλά τι σημαίνει αξιολόγηση βιώνοντας ένα ασφυκτικό και απάνθρωπο πλαίσιο τόσο εργασιακά όσο και εκπαιδευτικά. Και ας θέσουμε κι ένα ερώτημα που τίθεται εδώ και χρόνια: ποιος θα αξιολογήσει τους αξιολογητές;
• Υπάρχει μέσα σε όλα κι ένα «τυράκι»: η κατάργηση της διετίας και η θέσπιση συμβάσεων αορίστου χρόνου. Εντούτοις, το «τυράκι» υπάρχει πάντα μέσα σε μία φάκα. Και ποια είναι η φάκα; Αν οι απολύσεις απελευθερωθούν εντελώς ή έστω με κάποιο πλαφόν τότε οι συμβάσεις αορίστου χρόνου επί της ουσίας καταργούνται.

Η υπουργός παρουσίασε το σχέδιο νόμου ως μία απάντηση στην υπάρχουσα «αγκύλωση». Πρόκειται για την απόλυτη διαστροφή των νοημάτων. Ρωτάμε: είναι αγκύλωση η στοιχειώδης προστασία των εργαζομένων από τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες; Είναι αγκύλωση η ύπαρξη ενός ενιαίου προγράμματος εκπαίδευσης για όλα τα ιδιωτικά και δημόσια σχολεία; Είναι αγκύλωση να μην σκοτώνουμε τα άλογα όταν γεράσουν; Είναι αγκύλωση τα σχολεία να μην είναι supermarket αλλά να παρέχουν γνώση στα παιδιά;

ΜΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ

Η παράταξή μας έχει ασκήσει αυστηρή κριτική στην τακτική που έχουν ακολουθήσει οι

ηγεσίες του ΣΙΕΛ και της ΟΙΕΛΕ. Οι ηγεσίες αυτές έχουν χρησιμοποιήσει συχνά πυκνά μια συντεχνιακή λογική και ουκ ολίγες φορές φιλοκυβερνητική. Τώρα, βέβαια, που το μαχαίρι φτάνει στο κόκαλο αναγκάζεται να καταγγείλει τις κυβερνητικές μεθοδεύσεις. Αλλά δεν θα κριθεί από τις ανακοινώσεις αλλά από την ουσιαστική πράξη: θα γίνει άμεσα γενική συνέλευση του σωματείου του ΣΙΕΛ ώστε οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί να πάρουν αποφάσεις; Θα καταστρώσει σχέδιο αγωνιστικών διαδικασιών για το επόμενο χρονικό διάστημα; Θα συγκροτήσει κοινωνικές συμμαχίες με τους άλλους εκπαιδευτικούς φορείς ώστε να δημιουργηθεί ένα αγωνιστικό μέτωπο παιδείας;

Αν το σχέδιο νόμου μετατραπεί σε νόμο με αυτή ή όποια άλλη μορφή θα βρει μπροστά του τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς. Γελιέται η κυβέρνηση αν νομίζει ότι δεν θα έχει κόστος, αν νομίζει ότι οι εκπαιδευτικοί θα παρακολουθήσουν απαθείς τον αργό τους θάνατο. **ΟΛΟΙ ΣΕ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ!**